

eller administrativt kan inddrages under offentlighedsloven. Jeg tror, at der også dér er en del ting, som trænger til at klarlægges.

Med disse bemærkninger må jeg altså fastslå, at vi fra Det Radikale Venstres side ikke kan støtte lovforslaget, som det ligger.

Tom Behnke (FP):

Jeg er da glad for, at der i hvert fald er én, der ser frem til, hvad Fremskridtspartiet mener om dette lovforslag.

Fremskridtspartiets holdning til offentlighed i forvaltningen er naturligvis, at der skal være åbenhed. Der skal være åbenhed om, hvad der foregår i det offentlige, også når det gælder, hvad der kommer ind, hvad der kommer ud, og hvad der i øvrigt foregår i de offentlige forvaltninger.

Men når det er sagt, må jeg også sige, at der skal være rimelighed i, hvilke krav der bliver stillet til, hvordan der skal være åbenhed, og hvordan man skal føre de forskellige former for lister og lignende.

Der er ingen tvivl om, at det offentlige har en lang række primære opgaver, som vi bl.a. her i Folketinget har pålagt forskellige offentlige instanser at skulle løse. De opgaver må være de primære opgaver for de offentlige myndigheder. Derefter kommer så forskellige andre ting, og det er f.eks. sådan noget som at skulle føre forskellige journalister og postlister og lignende, alt det administrative arbejde. Det må være noget sekundært i den offentlige forvaltning.

Vi har altså det grundsynspunkt, at der skal være åbenhed, men der skal være rimelighed i, hvor meget administrativt arbejde man pålægger en offentlig myndighed at skulle udføre, for at der kan være åbenhed. Det er altså to synspunkter, der ligesom står op imod hinanden, og så gælder det om at finde et eller andet sted, hvor der er rimelighed i tingene.

Når jeg ser på de fire punkter, som SF har listet forslaget op i, ligesom skitseret det i, er det ene en udvidelse af loven til også at omfatte selskaber m.v., i hvilke offentlige myndigheder har en afgørende indflydelse. Der skal slet ikke være tvivl om, at det er Fremskridtspartiet helt enig i; vi har således også i en række tilfælde rejst spørgsmålet i blandt andet Retsudvalget og her i Folketingssalen. Det skal ikke være sådan, at en offentlig myndighed ved at gøre et eller andet til en styrelse eller et selskab, som er mere eller mindre offentligt ejet, pludselig undgår, at det er aktindsigt fra det offentliges side. Den går

ikke. Hvis det offentlige har afgørende indflydelse, skal der gælde de samme regler, som var det en offentlig myndighed.

Så er der spørgsmålet om sikring af offentlighed vedrørende EU-dokumenter. Det har vi i Fremskridtspartiet heller ingen problemer med. Der skal selvfølgelig være åbenhed her. Man skal selvfølgelig have mulighed for at følge med i, hvad der foregår. Ikke mindst da vi ved, at vægtskålen i dag jo efterhånden er tippet over til, at der er flere ting, der bliver afgjort i EU, end der bliver afgjort her i Folketinget. Derfor må der være indsigt i, hvad der foregår.

Så er der adgangen til aktindsigt i sager om ny lovgivning, også før et lovforslag er fremsat. Et langt stykke ad vejen gør ministerierne det, at de sender forslagene ud til høring, allerede inden de bliver fremsat her i Folketinget, så dér kan man sige, at det jo er offentliggjort, inden det bliver lagt ned i salen. Jeg ved ikke helt, hvor man skal lægge snittet i forhold til, hvornår et ministerium er i en tænkefase, og hvornår det egentlige arbejde med et forslag er begyndt. Jeg tror, at det bliver meget vanskeligt at lægge det snit, men hvis det kan lægges hensigtsmæssigt, vil Fremskridtspartiet se positivt på den del af det. Men her er vi altså lidt i tvivl om, hvorvidt det kan lade sig gøre.

Så er der det fjerde element, nemlig indførelse af pligt til at føre offentligt tilgængelige journaler og postlister. Her kommer så de problemer, som også de fleste ordførere har holdt fast ved i deres ordførertaler, nemlig spørgsmålet om, hvorvidt det er rimeligt. Er det rimeligt, at det offentlige får en opgave, der er så stor og så tung? Det er en rent administrativ opgave, som man i virkeligheden ikke får andet ud af, end at nogle nysgerrige mennesker kan sidde og se, hvad der er gået ind og ud af post. Og så kan en journalist, der mangler en god historie, måske prøve at se, om han kan finde en sådan. Folk, der har en sag, de ønsker aktindsigt i, ved nemlig godt, at sagen eksisterer. De kan blot spørge til den pågældende sag, og så får de jo det, der ligger. Så langt er det jo godt nok.

Det skal også helst være sådan, at man som borger i det her land kan få lov til at sende et brev til borgmesteren eller til socialudvalgsformanden eller lignende, uden at alle kommunens borgere efterfølgende ved, at man har gjort det. Det synes jeg ikke vil være hensigtsmæssigt, specielt da ikke da SF omtaler, at alt det her skal lægges ud på Internettet. Det vil sige, at det ikke bare er alle borgerne i kommunen, der ved, at